

הסטוריז של DoctorsOnly:

- סמנים ו דלקתיים
- דיוק אבחון טרומבוציטופניה
- Teclistamab במיאלומה חוזרת
- הטיפול הרפואי במחבלים:
- הקשר בין דום נשימה חסימתי
- סוגיית מתן סטוסטרון
- בעקבות תביעה ייצוגית: "שערי"
- פרס JDRF לחוקר
- ה-WHO: חשש מהתפשטות
- קרב משפטי על הזכויות של הגיע
- הגיע

Get Notifications

מאמר זה התפרסם באתר דוקטורס אונלי <https://doctorsonly.co.il>

מגזין

"ספר נשאר לנצח"

ד"ר יעל דרזניק זנחה קריירה של כלכלנית בכירה במשרד האוצר לטובת מקצוע הרפואה, אותו היא מתארת בספריה | ספרה הרביעי, המתעד את סיפורי צוותי הרפואה מהשבעה באוקטובר, יצא לאור בקרוב

טל דניאל-חבקוק - מערכת דוקטורס אונלי | 11:42, 25.04.2024 עריכה

ד"ר יעל דרזניק. "חשוב להביא את סיפורם של אנשי רפואה מישראל, לתאר אירוע שכמעט בלתי ניתן להכילו ברמה הרפואית". צילום: דוברות "שניידר"

בגיל 26, זמן קצר לאחר לידת בתה הבכורה, עזבה יעל דרזניק קריירה מצליחה ככלכלנית בכירה ומנהלת מחלקה במשרד האוצר והלכה ללמוד רפואה. היום בתה

היא חיילת קרבית וד"ר דרזניק (45) היא כירורגית ילדים במרכז הרפואי שניידר לילדים. אך זהו אינו הטוויסט היחיד בעלילה של ד"ר דרזניק.

הנחישות שמאפיינת אותה - "כשהמטרה לנגד העיניים, אין שום דבר שיפריד בינה לבין המציאות" - היא חלק מהסיפור של הרופאה, שבמידה מסוימת עוסקת גם באופן לא רשמי בהסברה ישראלית. לד"ר דרזניק עמוד סופר באמזון, שבו נמכרת טרילוגיה של ספרים שכתבה ועוסקים בניסיון המקצועי שלה, וספר נוסף שעומד לראות אור בקרוב ועוסק באירועי השבעה באוקטובר דרך עיניהם של אנשי צוותים רפואיים שעסקו בהצלת חיים ושל בני משפחה של אנשי צוות רפואי שנהרגו או נרצחו.

כרטיס ביקור

"אני כירורגית ילדים בכירה במחלקת כירורגיית ילדים ב'שניידר'. סיימתי את ההתמחות לפני שלוש שנים. אני מתגוררת ביהוד. יש לי שתי בנות", היא מספרת.

"מגיל צעיר רציתי להיות כלכלנית. למדתי במגמת סוציולוגיה וכלכלה בתיכון ותכננתי ללמוד כלכלה באוניברסיטה ולהמשיך לעולם הפיננסים. הכל הלך על פי התכנון. אחרי התואר הראשון, בשנת 2000, התקבלתי לעבודה באגף שוק ההון במשרד האוצר. שר האוצר היה בנימין נתניהו ואלה היו ימים סוערים מאוד עם המון הפגנות. אני זוכרת את היום הראשון כשהגעתי למשרד, לא הצלחתי להיכנס לחניה כי הפגינו שם מאות אמהות חד הוריות, בהנהגת ויקי כנפו. אחרי שנים, בתקופת ההתמחות, עליתי שוב לירושלים בימי שביתת הרופאים להפגין מול משרד האוצר. הרגשתי אז שזו סוג של סגירת מעגל".

בין השנים 2000 ל-2005 חוותה ישראל ימים סוערים עם המון רפורמות כלכליות. דרזניק היתה אז מנהלת מחלקת ביטוח חיים באגף שוק ההון בתקופה שבה בוצעו רפורמות רבות באגף, כולל חוק פנסיה חובה, העלאת גיל פרישה ורפורמת בכר. אבל, למרות שהיתה מעורבת ומשפיעה, היא הרגישה שאפשר יותר.

למה החלטת על הסבה מקצועית לרפואה?

"החלטה של רגע. שאין לי שום הסבר לה", היא אומרת. "הייתי בת 26, בדיוק ילדתי את בתי הבכורה. בחופשת לידה משהו התחיל לכרסם. הרגשתי שאני צריכה לעשות

משהו משמעותי יותר. אהבתי את העבודה ובדיקת באותה תקופה, שהיתה סופר-מעניינת, לקחתי חלק בהחלטות גדולות ברמת המאקרו. אי אפשר לומר שלא נהייתי במשרד האוצר - פעלנו עם המון להט והמון רצון לעזור לאזרח, אך היה בי רצון לעשות משהו משמעותי יותר. לא היתה לה שום התלבטות בבחירת הדרך. היה לי ברור שאני הולכת ללמוד רפואה ולא סתם, אלא ברמה של הצלת חיים יומיומית.

"חזרתי מחופשת לידה לעבודה והרגשתי שהרעיון מתבשל. בעלי מאוד תמך ברצון שלי והיה לי ברור שיש לי גב ברמה המשפחתית וגם ברמה הכלכלית. היה ברור שאנסה לעבוד בתקופת הלימודים, אך עזר מאוד לדעת שאם זה לא יסתייע יהיה לי גב".

ד"ר דרזניק מודה שהמסע לא היה קל. אחרי לא מעט שיפורי ציונים - בגרויות ופסיכומטרי, בגיל 28, היא התקבלה ללימודי רפואה. "הייתי מסתובבת עם בתי התינוקת בין בתי ספר כדי להירשם לבחינות בגרות. הייתי בסיטואציה שבה ניהלתי מחלקה באוצר והעובדים שלי לא ידעו שאני מעוניינת לעשות הסבה מקצועית, שלמדתי ושיפרתי בגרויות בחופשות.

"זה היה כל כך קשה להתקבל ללימודי רפואה שחששתי שלא אעמוד בכך. לאחר כל המאמץ הצלחתי בקושי רב להגיע לרף התחתון של לימודי רפואה ולבסוף התקבלתי לאוניברסיטת תל אביב", היא מספרת. "הרגע שבו נודע לי שהתקבלתי היה מרגש והפעם הראשונה שנכנסתי לאוניברסיטת תל אביב כתלמידה היתה חלום שהתגשם. היה לי ברור שכדי שזה יקרה, חייבת להיות לי תמונה חיונית ומלאת צבע מול העיניים. קבעתי מטרה וראיתי תמונת ניצחון מול העיניים".

ד"ר דרזניק, כעת כבר בת 28, סימנה וי על המטרה הראשונה ועכשיו הגיע המבחן האמיתי. "הייתי מהסטודנטיות הכי מבוגרות בכיתה, האמא היחידה במחזור בשנה הראשונה, אבל פגשתי שם חברות לחיים וזו היתה תקופה שמאוד אהבתי. לא סתם קוראים לזה 'בית ספר' לרפואה. הלימודים בפקולטה היו מסלול מגבש ורב ערך, עם הווי מיוחד וכיפי. הכל היה מאוד שונה מהלימודים בפקולטה לכלכלה, שם כל אחד לעצמו. לימודי רפואה היו ממש תיקון בשבילי".

במקביל ללימודים וכדי "לשלם משכנתא", היא עבדה כיועצת כלכלית עצמאית. "בשנים הקליניות, הרביעית, חמישית ושישית, הייתי חייבת להפחית אחוזי משרה וזה היה קשה יותר מבחינה כלכלית אך ידעתי שאוטוטו אתחיל להרוויח משכורת".

הבחירה במסלול הכירורגי התקבלה בראשית הדרך. "מהשלב בשנה הראשונה שבו ניתחנו גופות, ידעתי שאני רוצה 'לאחוז בסכין'. זהו מקצוע עם סיפוק מיידי, לקחת משהו חולה בגוף האדם, גידול או מום או איברי נמקי, ולתקן אותו. הסיפוק המיידי הוא גם בגלל שזה מקצוע מאוד מנואלי, אפשר לדעת מהר מאוד אם הצלחת או לא. למשל, אם הצלחת לעצור דימום, אם הצלחת להוציא גידול. במקרים אלה התשובה מיידי בהשוואה למקצוע פנימאי למשל, שבו התוצאה מגיעה בשלב מאוחר יותר. נותנים טיפול תרופתי, מאזנים את המטופל ולעתים לוקח זמן עד שרואים תוצאות.

"ביום הראשון שלי להתמחות החל מבצע צוק איתן. במחלקה שכבו לוחמים פצועים מרצועת עזה. התחלתי בהתמחות תובענית אך גם מעניינת מאוד"

"למרות שזה מרתון ומדובר במקצוע קשה שלוקח זמן להתמקצע בו, היה לי ברור שאיני יכולה לוותר על כירורגיה", אומרת ד"ר דרזניק. "באותו זמן (שנת 2006) היו מעט מאוד כירורגיות וכמעט שלא היו כירורגיות במקצועות כמו נויורוכירורגיה, אורתופדיה או אורולוגיה. לשמחתי, בשנים האחרונות יש כבר שינוי. בכירורגיה כללית, שעניינה אותי במיוחד, היו קצת יותר נשים ועם השנים זה הלך והשתפר, אך אנו עדיין לא מהוות 50% מהנשים במקצוע כמו במקצועות רפואת ילדים ומשפחה.

"במהלך ההכשרה הראשונית החלטתי על המשך הדרך המקצועית שלי, אולם כשסיימתי את לימודי הרפואה לא היתה כלל הכשרה ראשונית או התמחות מלאה בכירורגית ילדים. הייתי צריכה להתחיל התמחות מלאה בכירורגיה כללית של מבוגרים ואז לעשות תת התמחות בכירורגית ילדים. מדובר במסלול ארוך של תשע שנות התמחות, שהייתי מוכנה אליו ברמה נפשית ומקצועית".

את ההתמחות החלה ד"ר דרזניק במחלקה של פרופ' מוטי גוטמן ב"שיבא" באוגוסט 2014. "היום הראשון שלי להתמחות היה היום שבו החל מבצע צוק איתן", היא

מספרת. "אני זוכרת את עצמי מגיעה להתמחות, ובמחלקה שוכבים לוחמים פצועים מרצועת עזה. למעשה, התחלתי בהתמחות תובענית אך גם מעניינת מאוד שבמהלכה הכרתי חברים טובים, שאיתם אני בקשר גם היום".

למזלה של ד"ר דרזניק, תוך כדי תקופת ההתמחות שלה הוחלט לפתוח התמחות רגילה בכירורגיית ילדים. "במקום שש שנים מלאות בכירורגיה כללית, יכולתי לעבור לאחר שלוש שנים ב'שיבא' להתמחות ישירה בכירורגיית ילדים". את מחלקת כירורגיית ילדים ב"שניידר" הכירה מימיה כסטודנטית, כשעשתה שם תורנויות, ולכן, כשנפתחה האפשרות, היא ביקשה להשלים את ההתמחות ב"שניידר".

אין צורך להכביר מילים על העומס שעיימו מתמודדים המתמחים בישראל, כולם עברו את זה, אך מי היה חושב לקבץ סיפורי התמחות לספר? ד"ר דרזניק עשתה זאת ובהצלחה רבה בסדרת ספרים שפרסמה. לפני כשנתיים פרסמה ספר על ההתמחות שנקרא "עשרים ושש", בדומה לפורמט של סדרת הטלוויזיה "24" שעוסקת ביממה בחייו של בלש. "אספתי סיפורים לא פשוטים מהעבודה, תיעדתי בזמן אמת והספר יצא לאור בהוצאת ידיעות ספרים, היה רב מכר מיד עם יציאתו לחנויות ונמכר באלפי עותקים. בהמשך הוא תורגם לאנגלית וכיום הוא נמכר באמזון כחלק מטריילוגיה על חיי ככירורגית".

נשמע בלתי אפשרי לעשות את מה שאת עושה - שתי קריירות כה תובעניות במקביל

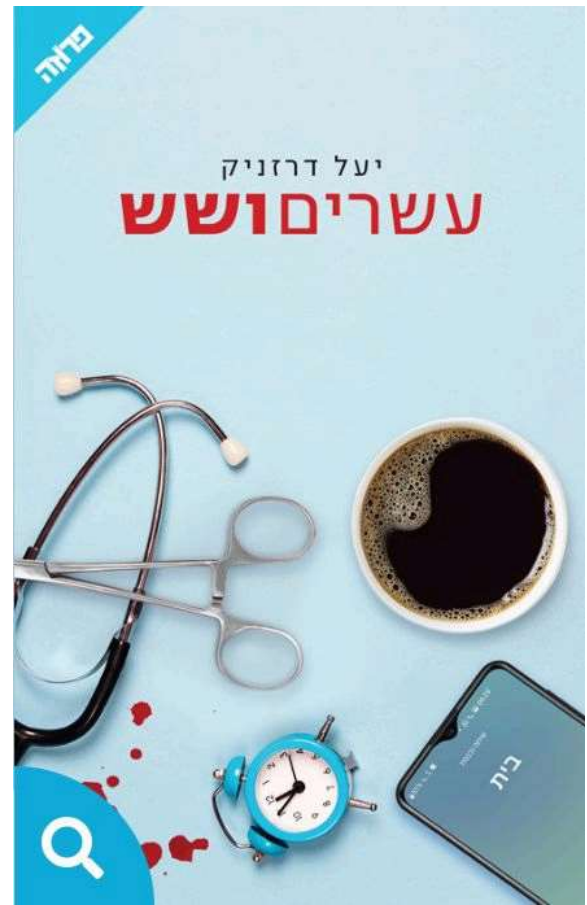
"אני מאמינה שכשמשוהו בוער בנו, אנחנו מצליחים לעשות אותו. יש אנשים שרצים מרתון ואני בחיים לא הייתי יכולה לעשות את זה", אומרת ד"ר דרזניק.

"הספר הראשון שכתבתי מתאר משמרת. אמרתי לעצמי שאני עושה תורנויות של יותר מיממה ואף אחד לא יודע מה קורה שם. החלטתי להתחיל בסיפור שמתחיל בחמש בבוקר, כשאני קמה ויוצאת ל'שיבא' ומתארת יממה של תורנויות שכולה אמיתית והיא הכי בלתי צפויה - אף פעם אי אפשר לדעת מה יקרה בדקה הקרובה.

"לקחתי כמה אירועים שקרו לי בכמה תורנויות ושיבצתי יחד. אירועים כמו החייאה, כמו ניתוח הצלת חיים, כמו רגע של בשורה מרה, כשאישה שמגיעה עם כאבי בטן

ועושה סיטי בטן ומגלה שכולה מלאה בגרוחות. כל הסיפורים האלה התרחשו אחד לאחד בחיים שלי. עם הסיפורים מהעבודה תיארתי גם את חיי היומיום, כשפתאום הבת מתקשרת כי היא צריכה חולצה לבית ספר או שאני צריכה לחזור מוקדם הביתה כי היא חולה.

"לאחר שנרכשו כ-4,200 עותקים הבנתי שהתוכן הוא אוניברסלי והחלטתי לתרגם את הספר לאנגלית - הרי מתמחים בכל מקום מרגישים אותם דברים, את המעמסה, את העייפות, את גודל המשימה. מהרגע שהשקתי את הספר באמזון, בחודש יולי האחרון, נמכרו יותר מאלף עותקים, רובם בארה"ב".

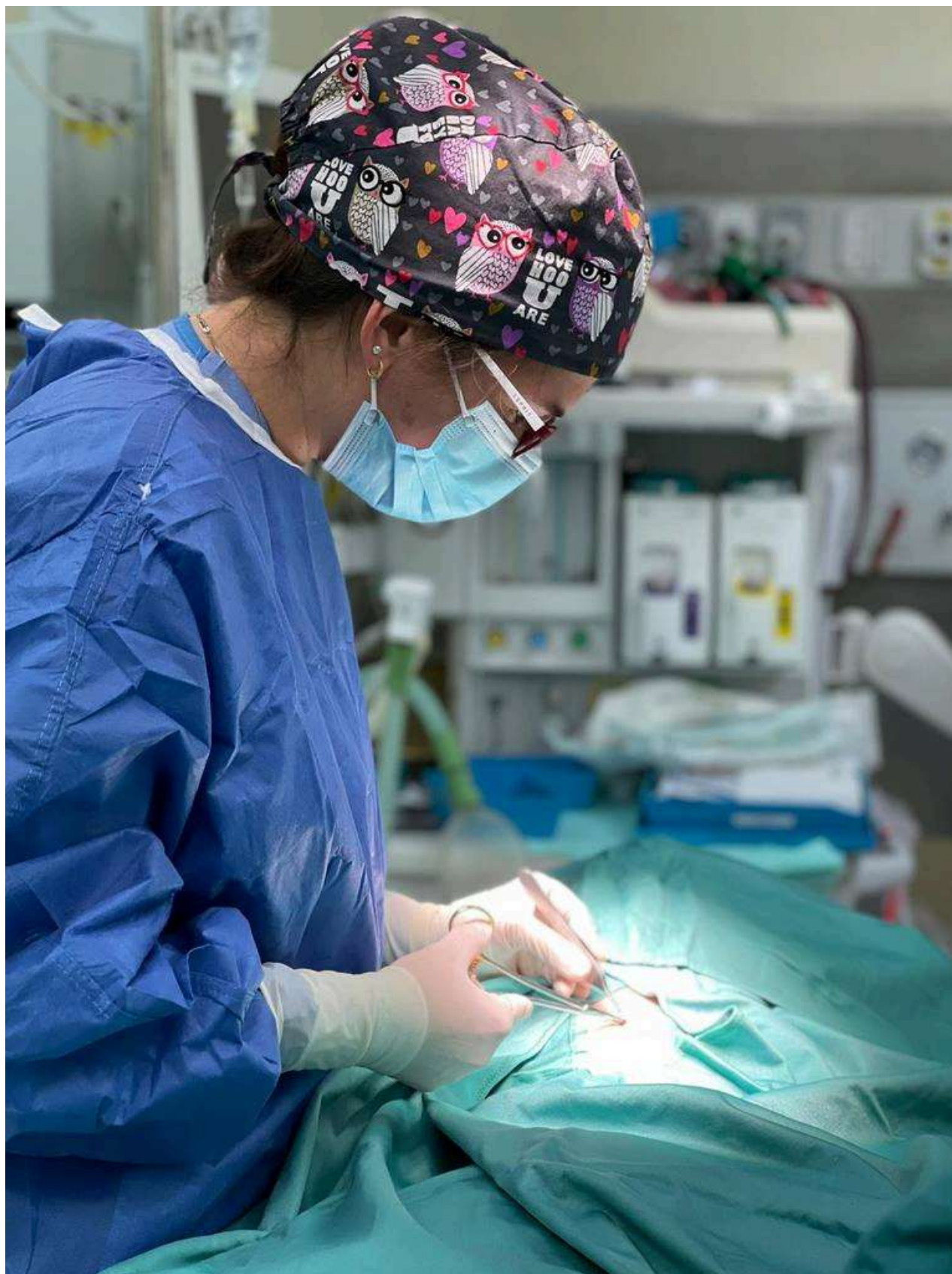

כריכת הספר בהוצאת ידיעות

Get Notifications

בספרה השני, שיש לו מימד פילוסופי, כל פרק מ-12 הפרקים מביא סיפור של מקרה שאיתו התמודדה בכירורגיית ילדים ומדגים את אחת מ-12 המידות הטובות על פי אריסטו. "זהו ספר שמתבונן על התכונות החשובות לנו כבני אדם. למשל, בפרק שעוסק במידה 'אומץ' אני מספרת על התמודדות עם ניתוח, החלטה של חיים ומוות - ילד שהגיע לבית החולים במצב קשה לאחר שנדרס על ידי אופנוע. בהתחלה חשבנו שיש לו פגיעת ראש אבל כשלחצי הדם שלו ירדו, הבנו שמדובר בדימום פנימי. ב-CT התגלה שהטחול מרוטש. הייתי אז מומחית מאוד צעירה, רק כמה חודשים, והייתי צריכה לרוץ איתו לניתוח וזה דרש אומץ וקבלת החלטות מהירה. אני והמתמחה פתחנו את הבטן, עצרנו את הדימום וכרתנו את הטחול. כך הצלנו את חייו. אם נחזור לפילוסופיה, אומץ הוא קו אמצע בין להיות פזיז ולקחת סיכונים לא מחושבים לבין הפחד".

הספר השלישי, הסוגר את הטריולוגיה, מכיל את 30 הקטעים הטובים ביותר לדעתה בבילוג שהיא כותבת, 30 טקסטים קצרים על רפואה.

ד"ר יעל דרזניק. "מהשלב בשנה הראשונה שבו ניתחנו גופות, ידעתי שאני רוצה 'לאחוז בסכין'. זהו מקצוע עם סיפוק מיידני". צילום: דוברות "שניידר"

אירועי השבעה באוקטובר והמלחמה טלטלו את חיי כולנו. ד"ר דרזניק ניתבה את ההשפעה של האירועים למקלדת ותיעדה סיפורים של צוותי רפואה מהיום הנורא.

כתיבת הספר על השבעה באוקטובר דרך הפריזמה של הרפואה נולדה מרצון להנגיש את המידע לקהילה בחו"ל ובעיקר לקהילה הרפואית, כפי שמספרת ד"ר דרזניק. "יש לי חברות טובות בפלושיפ בכל מיני מקומות בעולם והן מספרות על אנטישמיות ועל כך שאנשים שכחו מה קרה לנו, שישראל לא מעניינת אותם ושדעת הקהל מאוד עוינת. כיוון שאחד מהרצונות שלי הוא להשפיע, החלטתי להשתמש בכלים שיש לי - ספר נשאר לנצח". הספר, "כבדו שערי עזה", שיראה אור באנגלית (אמזון) ובעברית (הוצאת ידיעות), ימכר שלא למטרות רווח והכנסותיו ייתרמו לקרן פילנתרופית שיזמה ד"ר דרזניק.

על הליך הכתיבה והתוכן היא מספרת: "ערכתי ראיונות עם בעלי תפקידים בצוותי הרפואה, הסיעוד וההצלה ובין השאר ראיינתי את מנהלת בית החולים שניידר, ד"ר אפרת ברון הרלב, פרמדיקים, פסיכיאטרים, עובדים סוציאליים, רופאים כירורגים, רופאי מלר"ד ב'סורוקה', עובדת סוציאלית מ'ברזילי' ואחרים. בספר 20 ראיונות, כולל הזווית האישית של הרופא מהסיירת המובחרת שנכנס לקיבוץ בארי, הזווית האישית של הפסיכיאטרית שטיפלה בנפגעי חרדה, של המומחה בטיפול נמרץ שניהל את האר"ן ב'סורוקה' ומתנדבי איחוד הצלה".

מבין הראיונות שהותירו בה רושם חזק היה זה עם אחותה של הפרמדיקית עמית מן מבארי, שנרצחה תוך כדי שניסתה להציל חיים, וראיון עם אלמנתו של ד"ר איתן נאמן, רופא טיפול נמרץ ילדים מ"סורוקה", שנהרג בלחימה יומיים לאחר השבעה באוקטובר. "את השיחה עם אחותה של עמית מן ז"ל סיימתי בבכי והבנתי לכמה אנשים טובים אתגעגע מבלי להכיר אותם כלל. גם השיחה עם עליזה לב, עובדת סוציאלית מ'ברזילי', נחרטה עמוק - דבריו של כירורג שמספר על פציעות ירי לא דומה לסיפורו ילד שמתאר כיצד מחבל רצח את אבא שלו ולאחר המעשה פתח את המקרר, לקח פחית קולה והלך. אלה סיפורים שפוצעים.

"השבעה באוקטובר הוא אחד האירועים רבי הנפגעים הגדולים ביותר בהיסטוריה", אומרת ד"ר דרזניק. "נהוג לחשוב על ה-11.9 בארה"ב כאירוע כזה אך למעשה, למרות שזה היה אסון קטלני, לא היו בו פצועים רבים ורוב האנשים נהרגו במתקפה. לכן, חשוב בעיני להביא את סיפורם של אנשי רפואה מישראל, לתאר אירוע שכמעט בלתי ניתן להכילו ברמה הרפואית, החל ממטפלים שמעניקים טיפול בשטח עוין כשהם עצמם מהווים מטרה לירי מנשק קל או טילים, או פצועי ירי שמגיעים במסות

לבית חולים, וידוע שפציעת ירי היא אחת הפציעות הכי מורכבות שיש. למעשה, אנחנו מדברים על אירוע מתגלגל עם איומי הטיילים על בתי החולים, כמו הרקטות שנחתו בבית החולים ברזילי, וכל זה תוך כדי קבלת פצועים וטיפול בהם".

כיצד התמודדת ברמה האישית עם החשיפה לסיפורים הקשים?

"כרופאה אני מתמודדת מדי יום עם מקרים קשים. זה לא שפיתחתי שכבת הגנה אבל ההתמודדות היא יומיומית. זה היה קשה, אך גם סוג של קתרזיס עבורי ועבור המרואיינים וגם סיפוק בלהוציא את הסיפורים הללו לאור".

הירשמו לקבלת עדכונים בנושאים שעלו בכתבה <

מגזין

על הגבורה והחמלה

בשטחי הלחימה, בקיבוצים, בבתי החולים ובקהילה - האחים והאחיות פעלו מאז אירועי השבעה באוקטובר במסירות אין קץ להצלת חיים ונפשות. עשרות מהם קיבלו השבוע אות הוקרה מהנשיא

טל דניאל-חבוקוק - מערכת דוקטורס אונלי | 12:56, 18.04.2024